

200701664/1.

Datum uitspraak: 13 juli 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Minister van Buitenlandse Zaken,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/37211 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 7 februari 2007 in het
geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 maart 2006 heeft appellant (hierna: de minister) een aanvraag van _____ (hierna: de vreemdeling) om haar een machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 14 juli 2006 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 februari 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in die uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 6 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 22 maart 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat, nu haar niet is gebleken van rechtsregels die zich verzetten tegen een combinatie van bronnen van inkomsten en dat in het geval van referent deze combinatie mogelijk duurzaam voldoende middelen heeft gegenereerd en thans nog genereert, de minister zich niet op basis van de gebezigde motivering op het standpunt heeft kunnen stellen dat niet aan het middelenvereiste wordt voldaan. Hiertoe betoogt de minister dat in het bij de rechtbank bestreden besluit terecht en op juiste gronden is geconcludeerd dat de echtgenoot van de vreemdeling (hierna: referent) niet duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan uit arbeid in loondienst. Voorts is volgens de minister in artikel 3.75, derde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000) geen ruimte gecreëerd om inkomsten uit arbeid in loondienst en inkomsten uit arbeid als zelfstandige bij elkaar op te tellen. Bovendien is in paragraaf B1/4.3.2 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000) expliciet verwoord dat uitsluitend inkomsten uit arbeid in loondienst gedurende de driejaarsperiode worden meegeteld, aldus de minister.

2.2. Voor verblijf hier te lande van langer dan drie maanden heeft een vreemdeling een verblijfsvergunning, als bedoeld in artikel 13 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000). Met het oog hierop pleegt een aanvraag om verlening van een mvv door de minister te worden getoetst aan

aan dezelfde criteria als die, welke gelden voor de beoordeling van een aanvraag tot het verlenen van zodanige vergunning.

2.3. Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14, worden afgewezen indien de vreemdeling niet zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan dan wel, indien de persoon bij wie de vreemdeling wil verblijven, niet zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan.

Ingevolge artikel 3.73, eerste lid, aanhef en onder a en b, van het Vb 2000 zijn de onder artikel 16 van de Wet bedoelde middelen van bestaan in ieder geval zelfstandig, indien verworven uit:

- a. wettelijk toegestane arbeid in loondienst, voor zover de vereiste premies en belastingen zijn afgedragen;
- b. wettelijk toegestane arbeid als zelfstandige, voor zover de vereiste premies en belastingen zijn afgedragen;

Ingevolge artikel 3.74 van het Vb 2000 zijn de in artikel 16, eerste lid, aanhef en onder c, van de Wet bedoelde middelen van bestaan voldoende, indien het netto-inkomen gelijk is aan:

- a. de bijstandsnorm, als bedoeld in artikel 30, eerste lid, van de Algemene bijstandswet, voor de desbetreffende categorie alleenstaanden, alleenstaande ouders of echtparen en gezinnen, met inbegrip van vakantiegeld;
- b. in bij ministeriële regeling vast te stellen gevallen: het normbedrag voor uitwonende studenten, bedoeld in de Wet op de Studiefinanciering 2000, aangevuld met de college- en lesgelden die de vreemdeling verschuldigd is;
- c. in bij ministeriële regeling vast te stellen gevallen: een combinatie van de onder a en b genoemde normbedragen, of
- d. ingeval van gezinsvorming: 120 procent van het minimumloon, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder a, en artikel 14 van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, met inbegrip van de vakantiebijslag, bedoeld in artikel 15 van die wet.

Ingevolge artikel 3.75, eerste lid, van het Vb 2000 zijn de in artikel 16, eerste lid, aanhef onder c, van de Wet bedoelde middelen van bestaan duurzaam, indien zij nog één jaar beschikbaar zijn op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven.

Ingevolge artikel 3.75, derde lid, van het Vb 2000, voor zover thans van belang, zijn, in afwijking van het eerste lid, middelen van bestaan verkregen uit arbeid in loondienst eveneens duurzaam, indien op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven gedurende een ononderbroken periode van drie jaren voldoende middelen van bestaan uit arbeid in loondienst zijn verworven en de middelen van bestaan gedurende nog zes maanden beschikbaar zijn.

Ingevolge artikel 3.75, vierde lid, van het Vb 2000 kunnen bij ministeriële regeling regels worden gesteld ten aanzien van de duurzaamheid van middelen van bestaan uit arbeid als zelfstandige.

Ingevolge artikel 3.20, eerste lid, van het Voorschrift Vreemdelingen 2000, zijn middelen van bestaan uit arbeid als zelfstandige eerst duurzaam, indien zij gedurende ten minste anderhalf jaar zijn verworven

en nog een jaar beschikbaar zijn op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven.

2.4. Volgens paragraaf B1/2.2.3 van de Vc 2000, ten tijde hier en voor zover thans van belang, moet op enig moment tussen de datum van indiening van de aanvraag en het moment waarop op die aanvraag wordt beslist, gelijktijdig worden of zijn voldaan aan de drie elementen van de middelen van bestaan: zelfstandig, duurzaam en voldoende. Dit vloeit voort uit artikel 16, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 in samenhang gelezen met artikel 26, eerste lid, van de Vw 2000.

Volgens paragraaf B1/2.2.3.2 van de Vc 2000, ten tijde hier en voor zover thans van belang, moeten de inkomsten, gedurende de driejaarsperiode, inclusief de tijdvakken van kortdurende werkloosheid, wel zelfstandig zijn verworven. Er mag geen aanvullende uitkering krachtens de Wet werk en bijstand zijn ontvangen. Uitsluitend inkomsten uit arbeid in loondienst worden meegeteld; gedurende de driejaarsperiode verworven inkomsten uit arbeid als zelfstandige blijven derhalve buiten beschouwing.

2.5. In het bij de rechtbank bestreden besluit heeft de minister zich op het standpunt gesteld dat, hoewel is gebleken dat referent een ononderbroken arbeidsverleden van drie jaar heeft, niet is aangetoond dat hij in die periode voortdurend een inkomen uit arbeid in loondienst heeft verworven dat ten minste gelijk is aan 120 procent van het minimumloon. Derhalve is niet aangetoond dat referent duurzaam beschikt over middelen van bestaan uit arbeid in loondienst. Het is volgens de minister niet mogelijk de inkomsten van referent uit arbeid als zelfstandige bij zijn inkomsten uit arbeid in loondienst op te tellen. Nu reeds op voorhand duidelijk is dat de inkomsten uit arbeid als zelfstandige op zichzelf niet voldoende zijn, bestaat er geen reden de duurzaamheid van deze middelen nog afzonderlijk te beoordelen, aldus de minister.

2.6. De wetgever heeft in voormeld artikel 16, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000, voor zover thans van belang, ten aanzien van middelen van bestaan onderscheid gemaakt tussen de zelfstandigheid, de duurzaamheid en de hoogte ervan. Het vereiste van zelfstandigheid heeft, mede gelet op het bepaalde in voormeld artikel 3.73 van het Vb 2000, betrekking op de bron waaruit die middelen worden verworven. Het vereiste van duurzaamheid heeft, mede gelet op het bepaalde in voormeld artikel 3.75 van het Vb 2000, betrekking op de beschikbaarheid van die middelen gedurende een vastgestelde periode. Daarnaast is vereist dat de middelen van bestaan, mede gelet op het bepaalde in voormeld artikel 3.74 van het Vb 2000, van voldoende hoogte zijn.

Uit het voorgaande volgt dat de duurzaamheid van de middelen van bestaan dient te worden onderscheiden van de hoogte ervan, nu dit twee onderscheiden vereisten betreft. Door te overwegen dat de inkomsten uit arbeid in loondienst van referent, gelet op artikel 3.75, derde lid, van het Vb 2000, niet duurzaam zijn, omdat hij niet gedurende zijn ononderbroken arbeidsverleden van drie jaar voortdurend een inkomen uit arbeid heeft verworven dat ten minste gelijk is aan 120 procent van het minimumloon, heeft de minister het vorenstaande niet onderkend.

2.6.1. In voormeld artikel 3.74, aanhef en onder d, van het Vb 2000, is bepaald dat de middelen van bestaan in het geval van gezinsvorming voldoende zijn indien het netto-inkomen gelijk is aan 120 procent van het minimumloon. Dit is een objectieve norm, die van toepassing is op alle bronnen van inkomsten. Anders dan de minister betoogt, verzet voormeld artikel zich niet tegen een combinatie van gelijktijdig uit verschillende bronnen genoten inkomsten, mits die ieder voor zich duurzaam zijn, en is evenmin gebleken van andere wettelijke bepalingen die aan een dergelijke combinatie van inkomstenbronnen in de weg staan.

Door zich in dit verband op het standpunt te stellen dat volgens paragraaf B1/2.2.3.2 van de Vc 2000 uitsluitend inkomsten uit arbeid in loondienst gedurende de driejaarsperiode worden meegeteld, heeft de minister tevens niet onderkend dat deze paragraaf enkel ziet op de vaststelling van de duurzaamheid van de inkomsten uit arbeid in loondienst en hieruit derhalve geenszins volgt dat niet met een combinatie van gelijktijdige inkomstenbronnen kan worden voldaan aan het vereiste dat de middelen van bestaan van voldoende hoogte zijn.

De rechtbank heeft terecht overwogen dat, nu in het geval van referent de combinatie van inkomsten uit arbeid in loondienst en inkomsten uit arbeid als zelfstandige mogelijk duurzaam voldoende middelen heeft gegenereerd en thans nog genereert, de minister zich niet op basis van de gebezigde motivering op het standpunt heeft kunnen stellen dat niet aan het middelenvereiste wordt voldaan.

De grief faalt.

2.7. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.8. De minister dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de Minister van Buitenlandse Zaken tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweëntwintig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Buitenlandse Zaken) aan de vreemdeling onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. T.M.A. Claessens, Leden, in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

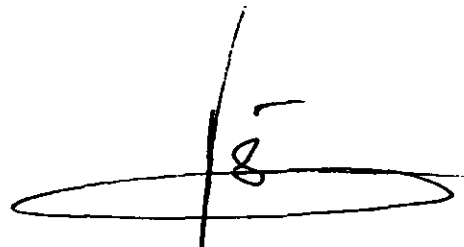
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 13 juli 2007

248-523.

Verzonden: 13 JULI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
jo artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 06/37211

V-nr.:

inzake: geboren op van Nigeriaanse nationaliteit,
wonende te Nigeria, eiseres,
gemachtigde: mr. L. Van Dijk, advocaat te Den Haag,

tegen: de Minister van Buitenlandse Zaken, verweerder,
gemachtigde: mr. J.M. Kobus, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Eiseres heeft op 18 februari 2006 bij de Nederlandse ambassade te Abuja een aanvraag ingediend om verlening van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) met als doel "gezinsvorming". Bij besluit van 27 maart 2006, verzonden op 29 maart 2006, heeft verweerder deze aanvraag afgewezen. Bij bezwaarschrift van 11 april 2006 heeft eiseres tegen dit besluit bezwaar gemaakt. Het bezwaar is bij besluit van 14 juli 2006 kennelijk ongegrond verklaard.

2. Bij beroepschrift van 1 augustus 2006 heeft eiseres tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. De gronden van het beroep zijn ingediend bij brief van 29 augustus 2006. Op 11 september 2006 zijn de op de zaak betrekking hebbende stukken van verweerder ter griffie ontvangen. In het verweerschrift van 20 oktober 2006 heeft verweerder geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

3. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 1 november 2006. Eiseres is aldaar vertegenwoordigd door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig referent.

4. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. FEITEN

1. Eiseres heeft, naar eigen zeggen, meerdere jaren niet rechtmatig in Nederland verbleven. Eiseres heeft in vreemdelingendetentie verbleven en is op 26 november 2005 uitgezet naar Nigeria.

2. Op 26 december 2005 heeft referent een advies tot afgifte van een mvv met als doel "gezinsvorming" aangevraagd. Bij advies van 14 februari 2006 heeft de Minister van Buitenlandse zaken een negatief advies uitgebracht omtrent de verlening van de mvv.

3. Referent beschikt over een reguliere verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd. Deze is geldig tot en met 19 januari 2010.

4. Eiseres en referent hebben elkaar leren kennen in Nederland. Zij hebben niet samengewoond en zijn niet gehuwd.

5. Referent is werkzaam bij te Nieuwerkerk aan den IJssel. Referent heeft een dienstverband voor bepaalde tijd, geldig vanaf 25 juli 2005 tot en met 25 januari 2007. Referent heeft gedurende drie jaar onafgebroken gewerkt.

6. Referent heeft een eenmansbedrijf dat zich richt op handel in gedroogde vis, groenten en Afrikaanse producten.

III. OVERWEGINGEN

1. Aan de orde is de vraag of het bestreden besluit, in het licht van de daartegen aangevoerde beroepsgronden, in rechte stand houdt.

2. Verweerder heeft aan het bestreden besluit het navolgende ten grondslag gelegd. Eiseres komt niet voor een mvv in aanmerking omdat niet aan het middelenvereiste wordt voldaan. Referent beschikt over een tijdelijk arbeidscontract voor bepaalde duur. Ingevolge artikel 3.75, derde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) zijn inkomsten uit een dergelijke arbeidsovereenkomst duurzaam in de zin van artikel 3.75, eerste lid, van het Vb 2000 indien referent aantoonbaar drie jaar onafgebroken heeft gewerkt en gedurende die hele periode een inkomen uit arbeid in loondienst zou hebben verworven ter hoogte van 120 procent van het minimumloon, ter hoogte van € 1370,81 per 1 februari 2006 (exclusief vakantietoeslag), en deze inkomsten nog ten minste zes maanden beschikbaar zouden zijn. Referent voldoet evenwel niet aan deze voorwaarden. Hoewel referent een uitzendovereenkomst heeft overgelegd waaruit blijkt dat hij een onafgebroken arbeidsverleden van drie jaar heeft, is niet aangetoond dat hij in die periode voortdurend een inkomen uit arbeid heeft verworven dat tenminste gelijk is aan 120 procent van het minimumloon. Bij de vaststelling van de hoogte van de middelen van bestaan worden uitsluitend inkomsten uit arbeid in loondienst meegeteld en verworven inkomsten uit arbeid als zelfstandige blijven derhalve buiten beschouwing. Voor de vraag of sprake is van duurzame middelen van bestaan dient iedere bron van inkomsten afzonderlijk beoordeeld te worden. De afzonderlijke bronnen van referent zijn onvoldoende en de Vreemdelingen-circulaire (Vc) 2000 voorziet niet in een combinatie van bronnen. Voorts is niet gebleken van dusdanige bijzondere feiten en omstandigheden waardoor afwijking van het middelenvereiste op grond van artikel 4:84 van de Awb in het onderhavige geval aan de orde zou moeten zijn.

Evenmin komt eiseres op grond van artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) voor afgifte van een mvv in aanmerking. Er is geen sprake van inmenging in het familie- en gezinsleven van eiseres. De weigering om een mvv te verstrekken betekent geen onherstelbare inbreuk op het familie- en gezinsleven. Gebleken noch aangetoond is immers dat er een objectieve belemmering is om het gezinsleven buiten Nederland uit te oefenen, gelet op de omstandigheid dat van referent in alle redelijkheid kan worden verwacht dat hij eiseres volgt naar haar land van herkomst of naar een plaats elders buiten Nederland. Tenslotte rust er geen positieve verplichting op de Nederlandse staat om eiseres verblijf in Nederland toe te staan.

3. Eiseres heeft - zakelijk weergegeven - de volgende beroepsgronden tegen het bestreden besluit aangevoerd.

Eiseres is ten onrechte niet gehoord. Een uitzondering op de verplichting van verweerder om eiseres in casu niet te horen deed zich niet voor. Van kennelijke ongegrondheid van het bezwaarschrift was geen sprake omdat niet reeds uit het bezwaarschrift zelf volgde dat nimmer tot inwilliging kon worden overgegaan. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRvS) heeft zich meerdere malen uitgelaten over het belang van het horen in de bezwaarschriftprocedure. Het horen had daarom op grond van de wettelijke verplichting als ook uit oogpunt van zorgvuldigheid niet achterwege gelaten kunnen worden.

Referent beschikt over voldoende middelen van bestaan aangezien hij een inkomen heeft van 120 procent van het wettelijk minimumloon. Het minimumloon is per definitie een brutoloon. Waar in het bestreden besluit is uitgegaan van een andere norm, is de beslissing in strijd met het Vb 2000. Indien en voor zover uitgegaan dient te worden van een netto-norm is van belang dat het netto-inkomen van referent ook meer bedraagt dan de in de beschikking gehanteerde norm. Het totaal brutoloon van referent bedraagt € 1684,80 per maand, exclusief vakantiegeld. Naast bovengenoemd inkomen heeft referent ook inkomen als zelfstandige. Hij heeft een onderneming die zich bezig houdt met de handel in gedroogde vis, groenten en Afrikaanse producten. De inkomsten daarvan zijn duurzaam en bedragen tussen de € 750 en € 1000,- per maand. Verweerder heeft bij de beoordeling of er duurzaam wordt beschikt over voldoende middelen van bestaan ten onrechte geen rekening gehouden met de inkomsten als zelfstandige die referent ontvangt. Voor deze inkomsten zijn conform artikel 3.75, vierde lid, van het Vb 2000 regels opgesteld en er is geen aanleiding deze buiten beschouwing te laten. Het in het bestreden besluit genoemde beleid van de Vc 2000 lijkt bedoeld te zijn voor gevallen waarin iemand uitsluitend beschikt over inkomen uit arbeid in loondienst en dat is een andere situatie dan die van referent. De weigering om eiseres een mvv te verstrekken houdt een schending van artikel 8 van het EVRM in omdat deze weigering een onherstelbare inbreuk op het familie- en gezinsleven oplevert. Het samenleven van eiseres en referent hier te lande wordt onmogelijk gemaakt zonder dat daartoe een noodzaak aanwezig is. Nu de partners niet ten laste komen van de staatskas is er geen reden om hen de mogelijkheid tot gezinsvorming te onthouden met een beroep op het algemeen belang. In dit verband verwijst eiseres naar de Europese richtlijn 2003/86 met betrekking tot gezinshereniging. Het bestreden besluit impliceert dat een beroep op artikel 8 EVRM zou falen in gevallen waarin niet eerder verblijf met het oog op uitoefening van het recht op gezinsleven is toegestaan terwijl bovendien een individuele belangenafweging niet aan de orde zou zijn omdat reeds in het beleid in algemeenheid een afweging is gemaakt tussen persoonlijk belang en algemeen belang. Tenslotte stelt eiseres dat de bestreden beschikking in strijd is met het evenredigheidsbeginsel.

De rechtbank overweegt als volgt.

4. Artikel 7:2, eerste lid, van de Awb bepaalt dat voordat een bestuursorgaan op het bezwaar beslist, het belanghebbenden in de gelegenheid stelt te worden gehoord. Artikel 7:2, tweede lid, van de Awb bepaalt dat het bestuursorgaan daarvan in ieder geval de indiener van het bezwaarschrift op de hoogte stelt alsmede de belanghebbenden die bij de voorbereiding van het besluit hun zienswijze naar voren hebben gebracht.

5. Artikel 7:3 van de Awb bepaalt dat van het horen van belanghebbenden kan worden afgezien indien:

- a. het bezwaar kennelijk niet-ontvankelijk is,
- b. het bezwaar kennelijk ongegrond is,
- c. de belanghebbenden hebben verklaard geen gebruik te willen maken van het recht te worden gehoord, of
- d. aan het bezwaar volledig tegemoet wordt gekomen en andere belanghebbenden daardoor niet in hun belangen kunnen worden geschaad.

6. Het bestreden besluit is een besluit omtrent de afgifte van een visum. Dit besluit is genomen op basis van het Souverein Besluit van 12 december 1813. Op grond van artikel 72, tweede lid, van de Vw 2000 wordt een dergelijk besluit voor de toepassing van wettelijke voorschriften over bezwaar en beroep, gelijkgesteld met een besluit gegeven krachtens de Vw 2000.

7. Een aanvraag tot het verlenen van een mvv wordt getoetst aan dezelfde criteria als die gelden bij een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000.

8. Op grond van artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 wordt een verblijfsvergunning als bedoeld in

dat artikel verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de beperkingen en voorschriften.

9. Artikel 16, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 kan worden afgewezen indien de vreemdeling niet zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan dan wel, indien de persoon bij wie de vreemdeling wil verblijven, niet zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan. In gevolge het tweede lid van artikel 16 van de Vw 2000 kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld over de toepassing van de gronden, bedoeld in het eerste lid.

10. Ingevolge artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder a, van het Vb 2000 houden de in artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 bedoelde beperkingen verband met gezinshereniging of gezinsvorming.

11. Artikel 3.22, tweede lid, van het Vb 2000 bepaalt dat ingeval van gezinsvorming de verblijfsvergunning, in afwijking van het eerste lid, wordt verleend indien de hoofdpersoon duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen dat ten minste gelijk is aan 120 procent van het minimumloon, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder a, en artikel 14 van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, met inbegrip van de vakantiebijslag, bedoeld in artikel 15 van die Wet.

12. Ingevolge artikel 3.73, eerste lid, aanhef en onder a, van het Vb 2000 zijn de in artikel 16, eerste lid, onder c, van de Vw 2000 bedoelde middelen van bestaan in ieder geval zelfstandig, indien verworven uit wettelijk toegestane arbeid in loondienst, wettelijk toegestane arbeid als zelfstandige, voorzover de vereiste premies en belastingen zijn afgedragen; inkomensvervangende uitkeringen krachtens een sociale verzekeringswet waarvoor premies zijn afgedragen, of eigen vermogen, voorzover de bron van de inkomsten niet wordt aangetast en de vereiste premies en belastingen zijn afgedragen.

13. Artikel 3.74, aanhef en onder d, van het Vb 2000 bepaalt dat de in artikel 16, eerste lid, onder c, van de Vw 2000 bedoelde middelen van bestaan voldoende zijn, indien het netto-inkomen gelijk is aan, ingeval van gezinsvorming, 120 procent van het minimumloon, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder a, en artikel 14 van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, met inbegrip van de vakantiebijslag, bedoeld in artikel 15 van die Wet.

14. Ingevolge artikel 3.75, eerste lid, van het Vb 2000 zijn de in artikel 16, eerste lid, onder c, van de Vw 2000 bedoelde middelen van bestaan duurzaam, indien zij nog één jaar beschikbaar zijn op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven. Het derde lid van artikel 3.75 van het Vb 2000 bepaalt dat in afwijking van het eerste lid, middelen van bestaan verkregen uit arbeid in loondienst eveneens duurzaam zijn, indien op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven gedurende een ononderbroken periode van drie jaren voldoende middelen van bestaan uit arbeid in loondienst zijn verworven en de middelen van bestaan gedurende nog zes maanden beschikbaar zijn.

15. Paragraaf B1/2.2.3 van de Vc 2000 bevat bepalingen over middelen van bestaan.

16. Ten aanzien van de stelling van eiseres dat referent wel beschikt over voldoende middelen van bestaan omdat uitgegaan dient te worden van een bruto-norm en niet van een netto-norm, verwijst de rechtbank naar artikel 3.22, tweede lid, van het Vb 2000, in welk artikel uitdrukkelijk wordt gesproken over een *netto-inkomen* dat ten minste gelijk is aan 120 procent van het minimumloon, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder a, en artikel 14 van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag. Gelet hierop is de rechtbank van oordeel dat verweerder terecht is uitgegaan van een netto-norm.

17.1. Referent heeft aangegeven dat hij naast inkomen uit arbeid in loondienst ook inkomen als zelfstandige genereert. Het inkomen dat uit deze bronnen tezamen genomen voortvloeit is, naar onweersproken is gebleven, ruimschoots voldoende om aan het middelenvereiste te voldoen. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat bij de vaststelling van de hoogte van de middelen van bestaan uitsluitend inkomsten uit arbeid in loondienst worden meegeteld en dat verworven inkomsten uit arbeid als zelfstandige derhalve buiten beschouwing blijven. Voor de vraag of sprake is van duurzame middelen van bestaan dient iedere bron van inkomsten afzonderlijk beoordeeld te worden, nu de Vc 2000 niet voorziet in een combinatie van bronnen, aldus verweerder.

17.2. Het is de rechtbank niet gebleken van rechtregels die zich verzetten tegen een combinatie van bronnen van inkomsten. Ook de Vc 2000 sluit een combinatie van bronnen van inkomsten niet uit. De rechtbank is van oordeel dat, nu niet op voorhand valt uit te sluiten dat onder omstandigheden een combinatie van bronnen van inkomsten mogelijk is en in het geval van referent deze combinatie mogelijk duurzaam voldoende middelen heeft gegenereerd en thans nog genereert, verweerder zich niet op basis van de gebezigde motivering op het standpunt heeft kunnen stellen dat niet aan het middelenvereiste wordt voldaan.

18.1. Verder is in geschil onder meer de vraag of er sprake is van schending van de hoorplicht.

18.2. Eiseres heeft gesteld dat zij ten onrechte niet is gehoord. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat ingevolge artikel 7:3 van de Awb kon worden afgezien van de hoorplicht ex artikel 7:2 van de Awb omdat het bezwaarschrift kennelijk ongegrond is en de gronden van het bezwaarschrift niet tot een ander oordeel leiden. De rechtbank verwijst in dit kader naar hetgeen de AbRvS bij uitspraak van 19 mei 2005, geregistreerd onder nummer 200500618/1, onder rechtsoverweging 2.1.2 heeft geoordeeld: *“zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 16 juli 2003 in zaak no. 200302801/1) vormt het horen een essentieel onderdeel van de bezwaarschriftenprocedure en kan daarvan slechts met toepassing van artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Awb worden afgezien, indien er, naar objectieve maatstaven bezien, op voorhand redelijkerwijs geen twijfel over mogelijk is dat de bezwaren niet kunnen leiden tot een andersluidend besluit”*.

In het bezwaarschrift van 5 mei 2006 zijn door eiseres andere gezichtspunten naar voren gebracht dan bij de aanvraag van de mvv. Dat niet op voorhand duidelijk is dat de gronden van bezwaar niet tot een andersluidend besluit zouden kunnen leiden, blijkt uit de wisselende standpunten van verweerder omtrent hetgeen in bezwaar door eiseres is aangevoerd. Daarbij komt dat eiseres een beroep gedaan heeft op de belangenafweging ingevolge artikel 8 EVRM. De rechtbank is van oordeel dat verweerder in het licht van het vorenstaande eiseres had moeten horen. Nu dit niet is geschied is de rechtbank van oordeel dat verweerder niet van het horen van eiseres heeft kunnen afzien.

19. Hieruit volgt dat het bestreden besluit is genomen in strijd met artikel 3:2 en artikel 7:2, eerste lid, van de Awb. Derhalve zal het beroep gegrond worden verklaard, het bestreden besluit worden vernietigd en bepaald worden dat verweerder een nieuw besluit neemt met inachtneming van deze uitspraak.

20. Op grond van het voorgaande ziet de rechtbank aanleiding al hetgeen door partijen overigens is aangevoerd en besproken buiten bespreking te laten.

21. Gelet op het voorgaande is er aanleiding om verweerder als de in het ongelijk gestelde partij te veroordelen in de kosten die eiseres in verband met de behandeling van het beroep bij de rechtbank redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op de voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- als kosten van verleende rechtsbijstand (1 punt voor het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting; waarde per punt € 322,-, wegingsfactor 1).

22. Op grond van het bepaalde in artikel 8:74 van de Awb wijst de rechtbank de Staat der

Nederlanden aan als rechtspersoon ter vergoeding van het door eiseres betaalde griffierecht.

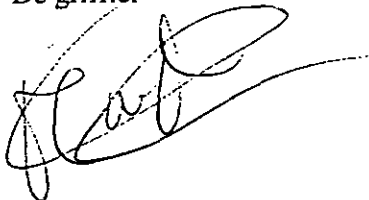
IV. BESLISSING

De rechtbank

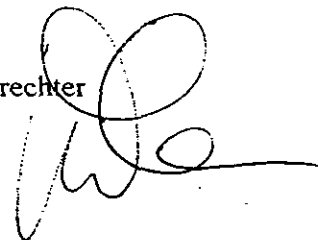
1. verklaart het beroep gegrond;
2. bepaalt dat het bestreden besluit wordt vernietigd;
3. bepaalt dat verweerder een nieuw besluit neemt met inachtneming van deze uitspraak;
4. veroordeelt verweerder in de proceskosten, begroot op € 644,- (zegge: zeshonderdenvierenveertig euro), te betalen door de Staat der Nederlanden aan eiseres;
5. wijst de Staat der Nederlanden aan als rechtspersoon ter vergoeding van het door eiseres betaalde griffierecht ad € 141,- (zegge: honderdeenveertig euro).

Deze uitspraak is gedaan op 7 februari 2007 door mr. K. Mans, rechter, in tegenwoordigheid van mr. M. van der Aar, griffier, en bekend gemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier

De rechter

Afschrift verzonden op: 7 FEB. 2007

Conc: MA
Coll: PLR
D: C

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
06 MRT 2007	
ZAACNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Minister van Buitenlandse Zaken
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. E. Bervoets
ambtenaar bij het Ministerie van Justitie

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam
van 7 februari 2007
met kenmerk 06/37211

Inzake:

met IND-kenmerk: 0511.14.0497
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. L. van Dijk
advocaat te 's-Gravenhage

Procesvertegenwoordiging
Den Haag
Bordewijklaan 62
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mr. D.L. Starrenburg
070-7795489

1 Inleiding

De Minister komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam van 7 februari 2007, verzonden op 7 februari 2007, met kenmerk 06/37211 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 14 juli 2006 gegrond heeft verklaard, het bestreden besluit heeft vernietigd en heeft bepaald dat de Minister een nieuw besluit neemt met inachtneming van deze uitspraak. Voorts is de Minister in de proceskosten veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 18 februari 2006 heeft verweester een aanvraag ingediend om verlening van een machtiging tot voorlopig verblijf met als doel: 'gezinsvorming'.
- 2.2 Bij beschikking van 27 maart 2006 is deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Het daartegen op 11 april 2006 ingediende bezwaar is bij beschikking van 14 juli 2006 ongegrond verklaard.
- 2.4 Het daartegen op 1 augustus 2006 ingestelde beroep heeft geleid tot de thans bestreden uitspraak van 7 februari 2007, waarbij het beroep van verweester gegrond is verklaard.

3 Standpunt van de Minister

- 3.1. De Minister is van oordeel dat het besluit van 14 juli 2006 rehtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen dit besluit ongegrond dienen te worden verklaard.
- 3.2. De Minister heeft één grief tegen de uitspraak.

Grief 1

- 3.3. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 17.2 op pagina 5 van de betreden uitspraak:

"Het is de rechtbank niet gebleken van rechtsregels die zich verzetten tegen een combinatie van bronnen vankomsten. Ook de Vc 2000 sluit een combinatie van bronnen van inkomsten niet uit. De rechtbank is van oordeel dat, nu niet op voorhand is uit te sluiten dat onder omstandigheden een combinatie van bronnen van inkomsten mogelijk is en in het geval van referent deze combinatie mogelijk duurzaam voldoende middelen heeft gegenereerd en thans genereert, verweerder zich niet op basis van de gebezigde motivering op het standpunt heeft kunnen stellen dat niet aan het middelenvereiste wordt voldaan."

Toelichting op grief 1

- 3.4. Verweester heeft een aanvraag ingediend om verlening van een machtiging tot voorlopig verblijf. Om te beoordelen of verweester in aanmerking komt voor verlening van de door haar gevraagde machtiging tot voorlopig verblijf wordt bezien of voldaan wordt aan de voorwaarden voor verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met als doel: 'gezinsvorming'.
- 3.5. Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder c, Vw. wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling, dan wel de referent niet zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan.

- 3.6. Ingevolge artikel 3.75, eerste lid, Vb, zijn middelen van bestaan duurzaam indien zij nog een jaar beschikbaar zijn op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven.
- 3.7. Ingevolge artikel 3.75, derde lid, Vb, zijn middelen van bestaan verkregen uit arbeid in loondienst eveneens duurzaam indien op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven gedurende een ononderbroken periode van drie jaren voldoende middelen van bestaan uit arbeid in loondienst zijn verworven en de middelen van bestaan gedurende nog zes maanden beschikbaar zijn. Indien tijdens de periode van drie jaren gedurende een periode van in totaal niet langer dan zesentwintig weken een werkloosheidsuitkering is ontvangen, wordt die uitkering gelijk gesteld met inkomen uit arbeid in loondienst.
- 3.8. Artikel 3.75, derde lid, Vb is nader uitgelegd in hoofdstuk B1/4.3.2 (voorheen B1/2.2.3.2) Vc. In deze paragraaf is bepaald dat inkomsten uit arbeid in loondienst, (al dan niet op basis van overeenkomsten met een bepaalde duur) inclusief werk verricht op basis van een flexibele arbeidsovereenkomst, als duurzaam kunnen worden aangemerkt indien ten tijde van de aanvraag, of op het moment dat de beschikking werd genomen, dan wel op enig moment tussen beide tijdstippen door referent aantoonbaar reeds gedurende drie jaar onafgebroken is gewerkt en in die gehele periode een inkomen uit arbeid is verworven dat ten minste gelijk is aan de toepasselijke norm; en deze inkomsten uit arbeid nog minimaal zes maanden beschikbaar zijn. Uitsluitend inkomsten uit arbeid in loondienst worden meegeteld; gedurende de driejaarsperiode verworven inkomsten uit arbeid als zelfstandige blijven derhalve buiten beschouwing.
- 3.9. In casu genereert de echtgenoot van verweester, dhr. [naam], hierna: referent, inkomsten uit arbeid in loondienst en arbeid als zelfstandige. Referent genereerde ten tijde van het bij de rechtbank bestreden besluit inkomen uit arbeid in loondienst op basis van een flexibele arbeidsovereenkomst, met een looptijd tot 27 januari 2007. Mitsdien is bezien of referent op basis van het voornoemde beleid, dat is toegespitst op flexibele arbeidsovereenkomsten, duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan. In dat kader is echter gebleken dat referent in januari 2005 onvoldoende inkomen uit arbeid in loondienst heeft genoten. Reeds hierom wordt niet aan artikel 3.75, derde lid, Vb, voldaan.
- 3.10. Derhalve is terecht en op juiste gronden geconcludeerd dat referent niet duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan uit arbeid in loondienst. Zulks is ook overigens niet in geschil.
- 3.11. In de bestreden overweging miskent de rechtbank dat er in artikel 3.75, derde lid, Vb, geen ruimte is gecreëerd om de inkomsten uit arbeid in loondienst en arbeid als zelfstandige bij elkaar op te tellen. In hoofdstuk B1/4.3.2 Vc is bovendien expliciet verwoord dat uitsluitend inkomsten uit arbeid in loondienst worden meegeteld. Gedurende de driejaarsperiode verworven inkomsten uit arbeid als zelfstandige blijven derhalve buiten beschouwing voor de vaststelling of de gegenereerde inkomsten uit arbeid in loondienst duurzaam zijn. Voorts miskent de rechtbank dat de wetgever

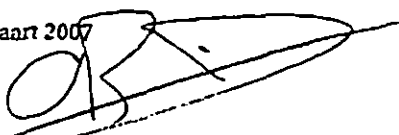
met artikel 3.75, derde lid, Vb reeds personen tegemoet komt die niet over een arbeidsovereenkomst beschikken van minimaal één jaar op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven.

4. Conclusie

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep en verzoekt Uw Afdeling de bestreden uitspraak te bevestigen onder verbetering van de gronden.

Den Haag, 6 maart 2007

Gemachtigde

Mr E. Bervaeke, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 30120
2500 GC DEN HAAG
telefoon 070 - 779 4948
telefax 070 - 779 4709